

Ve Güneşin Göz Bebekleri

– Aysu · 29 Ekim 2012

elleri nasır bağlamış bir hazan çatlıyor dudaklarımda ve güneşin göz bebekleri ! kısır şiirler doğurduğunda beyaz sayfalarıma uykusundan uyanırken yavaşca kahve rengi günler biliyorum usulca yer değiştirecek yine siyahla seni meçhule beni hasretine taşırken zaman yok oluyorum keder çıkmazında usandım hatta yaşamaktan tecrit edilmiş duygular besliyorum nicedir sabıkalı günler firar ederken hayatıma ve ben tozlu raflarda unutulmuş anılarımı seriyorum.. yine sarı bir eylülün kederli kucağına ki... serseri kurşun misali hızla sensizliğime akıyor zaman ve ben susuyorum ! sanki... bütün kelimeler silinmiş lügatımdan oysa ki... azarlanmış ne çok yağmurlarım var benim temmuzu ağustosunu çıkarıp almışlar aklımdan eylülün hışmına tutsak bir hayat sürüyorum ve bedenim pasaportlu acılara yine gebe korkuyorum... yarına yeni özelemler doğurmaktan ki... zaten etrafım ölü ceninler diyarı şubat soğuşuna esir düşmüş sevişmelerimiz usulca biliyor musun ? at koynundan gelen çığlıklarına sağırım artık unuttum ! yüzümde ki o masum çocuk bakışlarımda ve artık korkmuyorum hiç bir şeyden ve ...hatta..hatta... an be an ölümün yaklaşmasından varsın ! elleri nasır bağlamış hazan çatlasın dudaklarımda ve güneşin göz bebekleri yine kısır şiirler doğursun lekeli sayfalarıma aysu...